

"אמרי נהוראי" – פרשת "מסעי"

לך". ויהי אך יצאו הדברים מפיו של המלוה הצעיר, נעצר החפץ חיים מיד על מקום עומדו, הוציא מהכיס שלו את כל הסכום שהכין מלכתחילה למלוה שלו עבור שכר ליום ליווי שלם, דחפו לתוך ידו ותכף שלחו חזרה, ולא הסכים להמשיך אתו אף לא רגע אחד נוסף.

הגיע פעם לעיר אחת ה"חפץ חיים", וראשי הקהל הודיעו לו שסכומי הכסף שנאספו לקמחא דפסחא מעטים ולא מספיקים כדי לכלכל את עניי העיר, ושאלוהו אם יוכל לדרוש בפני הקהל ולעוררם על העניין. נעתר החפץ חיים לשאלתם, וכאשר התכנס הקהל, קם הכהן הגדול ואמר: "זה לא חידוש שאני כבר אדם זקן, ואף אתם יודעים שלא אחיה לעולם... והנה כאשר אתייצב בפני בית דין של מעלה, ישאלוני האם בעיר שלכם נתנו קמחא דפסחא על פי הנדרש לכל רש? למשמע השאלה הזו", המשיך החפץ חיים, "אחיה נתון בדילמה גדולה. יש אנשים שלא מוכנים להישאר בדילמה וימצאו דרך ותשובה יצירתית ופעמים אף משונה כדי להיחלץ מהמצב- יושב הסנדלר על כיסאו תוך כדי שהוא מתקן הנעל שלפניו, והנה הוא מריח ריח מהביל של דגי טונה, בעודו מתגרה ובטנו צבה, שלח את עוזרו אל חנות הדגים לקנות משם 2 דגים גדולים וצלויים טוב (כלל אף פעם אל תקנו דברים בעודכם רעבים!). בדרך לא יכל הנער העוזר לעצור עצמו, ועצר בצד הדרך ואכל אחד מהדגים. כששב אל הסנדלר, שאלו הסנדלר: "נערי, והדג השני, איפה?". ענהו הנער: "הנה, זה שלפניך הוא השני...!" אם אענה ואומר שהבאתם את כל שהנכם יכולים לתת- הרי יהיה זה בגדר שקר! ואין אתם חושבים שאני אוציא מפי מילה לא של אמת, ועוד בפני בית דין של מעלה?! אם אענה לפני בית הדין שלא הבאתם כנצרך, ודאי יחשב הדבר כלשון הרע! וכי אני שנוהרתי בכל שנותיי מלדבר לשון הרע, אפתח שם את פי ואומר לשון הרע על קהילה שלימה?!", "לכן", פרץ החפץ חיים בבכי ואמר: "אני מתחנן לפניכם, קהל נכבד, עשו כל מה שאתם יכולים כדי לפטור אותי מהבעיה החמורה שבה אחיה, חלילה בפני בית דין של מעלה, והעניקו מלבכם את הקמחא דפסחא כפי דרישותיהם של ראשי הקהל שלכם". כותבי השורות מספרים, שהקהל התרגש מאד למשמע דבריו של החפץ חיים, והוציאו כסף מלא חופניהם עד שהתמלאה וגדשה הסאה...

שבת שלום!

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

להקדשת העלון בנדבת קודש (אפשר גם מכספי מעשר) או לקבלת עלונים בחינם- נא לפנות למספר: 0527116539. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com.

"ויחננו ברתמה" – 'רש"י' – "על שם לשון הרע של מרגלים, שנאמר מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים (תהלים קכ, ד)".

מסופר על ה"גאון מוילנא" זצ"ל, מהתקופה בה ערך גלות, שפעם נסע עם בעל עגלה נכרי, והחמור, בהנהגת בעליו, נכנס פנימה לשדה פרטי שבסמוך הדרך ואכל מהחציר שבה, והחמור אוכל ואוכל... {פעם נכנס בכבדות הר אדם למסעדה של אוכל ככל יכולתך תוך כדי שהוא מציץ לשלט "לאכול כמה שרוצים" בבוז, מתיישב לאט בכבדות ובזהירות על הכיסא ומשלב ידיו על בטנו העצומה. פנה אליו המלצר: "מה ברצונך?". "תן לי בבקשה 30 שניצלים". הציץ בו המלצר בפליאה. "30 שניצלים? ואת כולם אתה אוכל לבדך?". "ממש לא!" נהם השמן. "איך לבד? את זה אני סועד עם אורז ותפוחי-אדמה"...} פתאום רואה הגוי את הבעלים של השדה מתקרב, נס הגוי והסתתר בסביבת מקום. בעל השדה פנה אל הגאון שישב בעגלה והפליא בו את ידיו החסונות, הגאון לא סיפר שהגוי הוא הגנב והוא רק נוסע עמו- משום שלא רצה לדבר 'לשון הרע' על בעל העגלה הגוי, שהיה אשם בהיזק שעשה החמור. הרי הדברים מעוררי השראה! כל תורתו העצומה של הגאון מוילנא לא הייתה מצילה אותו מצילה של גיהנם אם רק היה אומר 3 מילים: "זה לא אני!" ובעיקרו של דבר לגאון הייתה סיבה מצוינת להגיד זאת בשביל להינצל ממכותיו של בעל השדה, וכל שכן שמדובר על גוי. } ולא היה מחויב לספוג המכות שהרי הוא לא אכל!! כמו הסיפור על אדם שנכנס לקונדיטוריה והזמין בורקסים, כשקיבל חזר בו וביקש עוגיות במקום. כשסיים לאכול העוגיות עצרו המלצר: "אתה צריך לשלם בעד העוגיות!". ענה האיש: "והרי החזרתי לכם בורקסים תחתיים!". "אתה צודק, אבל אף על הבורקסים לא שילמת!". "נכון, לא נתתי לכם כסף בעבור הבורקסים, אבל האם אכלתי בורקסים!?"...}

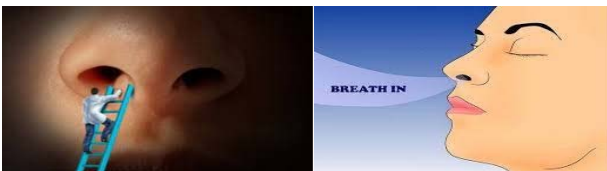
כידוע היה ה"חפץ חיים" מסבב על פתחיהם של הבעלי בתים במקומות שונים על מנת להציע להם את ספריו הקדושים למכירה {להבדיל אלפי הבדלות- שאלו פעם קניבל (כמובן בשטח פתוח...), "תגיד איזה 'ספר בישול' אתה משתמש?". השיב: "אלה תולדות אדם"...} ובגלל שלא הכיר את העיירה ומבואותיה ביקש ממנהלי העיירה להעמיד לרשותו בחור הבקיא ברחובות העיירה ובמקום מגורי היהודים החרדים לדבר ה', תמורת סכום שסיכם מלכתחילה עבור משימה זאת למשכורתו של המלוה העוזר. וכך היה מעשה הדברים, ותמורת הסכום שנקב החפץ חיים ניתן לעזרתו בחור מתושבי המקום שהחל לסובב בין בתי העיירה יחד עמו. והנה כאשר הגיעו תוך כדי לכתם אל ביתו של אחד מעשירי העיירה, הגיב הנער בזלזול ואמר לחפץ חיים: "כאן באמת גר איש עשיר, אך חבל לך לפנות אליו, הוא קמצן גדול וכלום לא ייתן

"פיתוח הקול בדרך הכלל" – מבוסס על תורת אבי

השיב בעל היד. "מה אתה עושה", הצטוו האורח האומלל, ותוך כדי מנסה ללא הועיל להחזיר אליו את הסמיכה, לפחות לרגליו היחפות. "אתה לא רואה שאני יושן?, מה אתה גונב לי את השמיכה?". "רואה רואה וגם מתנצל", ענה הסדרן, "אבל זה המגבת של כל המלון! וא"א שרק אתה תשתמש בה..."

34. "נשימה דרך הפה" המתרחשת בשעות הלילה מהווה טריגר גדול ל'נחירות'!- שווה 'איכות שינה' ירודה!!- שווה קול 'צרוד' 'עייף'!! ו'שימוש שגוי' בקול!!.

35. "נשימה מהפה" בשינה יכולה לגרום אף ל'דום נשימה' באמצע השינה!!- ששווה ל'איכות שינה' ירודה!- שווה ל'הפקה קולית' לא טובה!! {בזמן שאנו מרגישים טוב, זוכינו באיכות חיים, 'החיים הולכים על מי מנוחות'. שוב אין אנו נצרכים לדברים הקטנים מסיחי הדעת מהכאבים והצרות שלנו, ויכולים ליהנות ממה שיש לנו- 2 אנשים מצאו עוגת קצפת עם תות בקצה, ומיד החלו רבים ונאבקים בניהם, למי שייכת העוגה, ומי יזכה ליהנות ממנה. לבסוף סיכמו שילכו לישון, ומי שיחלום בלילה חלום יפה יותר, הוא יהיה הזוכה המאושר, ויעשה בה כטוב בעיניו. בבוקר למחרת, שואל האחד את רעהו: "נו, תגיד על מה חלמת אתמול?". עונה השני עם ניצוץ בעיניים: "אתה לא תאמין, זה היה כ"כ מדהים, והנה בחלומי סולם מוצב ארצה וראשו, סתם... והנה בחלומי אני ניצב על שפת הים, מרגיש את חום החול ברגליי החשופות, ונוחת לידי נשר לבן, בעל כנפיים גדולות ומרשימות. טיפסתי עליו, ומיד העלני גבוה גבוה, לשמיים לגן עדן וכל..."- "זה בדיוק אף מה שאני חלמתי עליך"- עצרו חברו. "ומיד אמרתי לעצמי, אם הוא ממילא יש לו גן עדן, למה הוא זקוק לעוגה? קמתי מהמיטה רצתי למטבח, וגמרתי אותה..."

ל'הערות' ו'הארות' או ל'הרחבה' בנושא- "פיתוח הקול" בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכולל" ממורה מוסמך ויר"ש, בעל ניסיון רב (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed. Mus. ונטורופת N.D.) אפשר להתקשר לפלאלפון: 0527116539-נהוראי זוהרי. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"למה נשימה דרך ה'אף' חשובה כ"כ לקול שלנו- למיתרי הקול, לחללי תהודה, לדיקציה נכונה, וכו'.
וכן- לשאר חלקי גופינו?": חלק ב'-

"5 סיבות נוספות!!!":

31. "נשימה דרך האף" מורידה את רמות ה'סוכר' ב'דם'!!- ו'סוכר' מזיק ל'מיתרים'!! וכן גורם ל'ליחות' על ה'מיתרים'!!.

32. "נשימה דרך הפה" פירושה "מחסור" ב'חמצן' לכל הגוף בכלל ומחסור ל'חמצן' ל'שרירים' בפרט!! {לפעמים בעיה שנראית קטנה יכולה בבדיקה מדוקדקת להימצא גדולה יותר- בדק הספר את השערות של הלקוח ומצא שהן משומנות מאד, ומפריעות אפילו למכונה 'לעשות את עבודתה', פנה ללקוח ושאל: "מה אתה מבקש אדוני, גם תספורת, או רק החלפת שמן?"...} מחסור בחמצן לשרירים ישפיע לרעה על ה'כושר הגופני'!! כתוצאה מ-1. 'שרירים נוקשים', 2. 'מתוחים', 3. ו'מתעייפים בקלות'- בגלל הנשימה דרך הפה שנותנת "פחות" חמצן- וממילא יש 'נזק' ל'מיתרי הקול' ששרירים מפעילים אותם!! וכן קושי גם ב'הפקה קולית' שנעזרת בשרירים נוספים כגון 'שריר הסרעפת' שכה חשוב לביצוע יעיל של הוצאת הקול, ו'שרירי השפתיים' וה'לשון' וחללי התהודה וכו'!!!.

{יש אנשים בזמן שרואים שלא יכולים להביא את הפוטנציאל שלהם לידי מימוש הם פשוט מוחקים אותו מלכתחילה, ומכוצים את הדברים שעם מעט עבודה קשה יכלו להיות אוצרות של ממש- כמו ההוא שניסה וניסה להמציא תרופה לבעיית הקרחת, לבסוף פרסם: "נמצאה תרופה", שאלוהו: "מהי?", השיב: "זאת תרופה שלא מצמיחה לכם שיער במקומות שנשר, לא. היא מכווצת לכם את הראש לגודל של 'בביצה' עד שהראש נהיה מתאים לכמות שיער שעוד נשאר"...

33. בעת "נשימה מהאף" האוויר העובר דרך האף מעשיר את דרכי הנשימה ב'חנקן חד-חמצני'!. גז הפועל ל-*'הרחבת דרכי הנשימה'!!*, 'משלים את הפעולה האנטי-ויראלית ואנטי-בקטריאלית שהתחילה באף'!! ו'*מעלה את יעילות תחלופת הגזים'!!- והרי הקול שלנו 'בנוי ועומד' על האוויר, ואם יש בעיה באוויר, שהאוויר לא מספיק 'נקי' וכדומה ייוצר ממילא 'בעיה' גם ב'הפקה קולית'!!.

{אולי 'נשימה דרך האף' קלה יותר, אבל צריך לזכור ש'הזול הוא היקר'!!- אורח שכר בטעות חדר במלון של כוכב 1 שההמלצות עליו הם 'לא ללכת'!! כשעצם את עיניו, ושינה ערבה תקפה אותו. לפתע, יד גסה מושכת ממנו את הסמיכה.. "מי זה?" נזעק. "זה אני הסדרן של הבית מלון".

